

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 9C/167/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912215972
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7912215972.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Evou Vargovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ , s.r.o., IČO : 35 807 598, Bratislava, ul. Pribinova 25, práv. zast. Fridrich Paľko, s.r.o. , IČO:36864421, so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova 4 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu zamietá.

II. Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť majetkovú škodu vo výške 125,-Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 579,02 Eur z dôvodu, že Okresný súd Trebišov v exekučnom konaní vedenom proti dlžníkovi povinnému: N. Á. /číslo úverovej zmluvy 9310660/ pod č. exekúcie u súdneho exekútora EX 10119/2009 nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote podľa Exekučného poriadku. Tvrdil, že je daná zodpovednosť žalovaného za vznik škody a vznik nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu. Ďalej uviedol, že splnil zákonnú podmienku uplatnenia nároku návrhom na predbežné prerokovanie náhrady škody u žalovaného, avšak žalovaný v zákonnej lehote o tejto žiadosti na predbežné prerokovanie nároku nerozhodol. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č.514/2003 Z. z.. Tvrdil, že podanie žalobcu, ktoré žalobca označuje ako žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, doručené žalovanému pred podaním návrhu na začatie súdneho konania a tiež návrh na začatie súdneho konania, sú zmätočné a nespĺňajú základné náležitosti, ktoré stanovujú procesné predpisy pre kvalifikované uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. a Občianskeho súdneho poriadku. Keďže podľa žalovaného už v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody absentovali také údaje ako označenie súdneho exekučného konania so spisovou značkou, ako aj určitosť právnej kvalifikácie hmotno-právneho záväzku vyplývajúceho z právneho predpisu, je potrebné takýto návrh žalobcu na začatie súdneho konania zamietnuť. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej samotné nedodržanie zákonnej lehoty na vykonanie procesného úkonu alebo rozhodnutia v súdnom konaní nemusí byť samo o sebe kvalifikované ako zbytočný priesťah. Žalovaný ďalej hodnotí nedôvodné uplatnenie nároku žalobcu aj tým, že nárok žalobcu je premlčaný, že žalobca v žalobe škodu ako majetkovú ujmu vyčísluje iba všeobecnými údajmi bez preukázania skutočných nákladov, že

žalobca nevyužil inštitút podania sťažnosti na prieťahy v konaní predsedovi súdu ani ústavné sťažnosti na Ústavnom súde.

Súd z podania žalobcu, z podania žalovaného a z listinných dôkazov zistil tento skutkový stav veci:

V konaní bolo zistené, že sa pod č.k. 13Er/869/2009 vedie exekučné konanie na návrh žalobcu ako oprávneného proti povinnému: N. Á.. Ďalej zistil aj to, že žiadosť súdneho exekútora došla na tunajší súd dňa 2.11.2009 a o tejto žiadosti bolo rozhodnuté dňa 21.12.2009 uznesením tak, že žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola zamietnutá. Uznesením KS v Košiciach zo dňa 27.5.2010 uznesenie OS Trebišov bolo zrušené. Následne bolo vydané poverenie dňa 28.9.2010.

Súd zistil a medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody formou žiadosti o predbežné prerokovanie nároku u žalovaného a rovnako nie je sporné, že žalovaný o žiadosti nerozhodol. Sporná je iba skutočnosť, či žiadosť bola dostatočne kvalifikovaná, čo žalovaný jednoznačne namieta.

Podľa ust. § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného

rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa ust. § 44 ods.1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení platnom od 01.06.2011 Exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ust. § 44 ods.2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom od 01.06.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 41 ods.2 písm. d) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Touto žalobou sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej mu ním tvrdeným nesprávnym úradným postupom pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa §62 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa §63 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. o súdoch, sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu.

Podľa §64 ods.1 zák.č.757/2004 Z.z. , účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prieťahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania a odstránenie zistených nedostatkov.

Podľa §49 zák.č.38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu, sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa §80 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd zamietol žalobu žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy potom čo zistil, že v tomto štádiu konania žalobca nepreukázal, že by žalovanému vznikla voči nemu povinnosť uhradiť škodu a nemajetkovú ujmu z tohto dôvodu, že Okresný súd Trebišov v exekučnom konaní označenom žalobcom nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15 dňovej lehote.

V konaní o náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z., ktorá má byť spôsobená prieťahmi v súdnom konaní, nie je oprávnený súd konajúci o návrhu na náhradu škody v tomto konaní riešiť ako predbežnú otázku existencie takého prieťahu, ktorý by zakladal zodpovednosť žalovaného za škodu z titulu nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v prieťahu v konaní. Vyššie citované právne predpisy zverujú posúdiť dôvodnosť sťažnosti na prieťahy v konaní jedine predsedovi súdu a Ústavnému súdu. Táto špeciálna právna úprava, ktorá upravila pôsobnosť subjektu na posúdenie prieťahov v súdnom konaní s právnymi účinkami aj pre posúdenie zodpovednosti za náhradu škody

spôsobenej prietahom v súdnom konaní, má svoje opodstatnenie v tom, aby sudy nižších stupňov nemohli preskúmať zákonnosť postupu súdov vyšších stupňov pokiaľ ide o dĺžku konania. Inak by mohlo dôjsť k tomu, že súd prvého stupňa by dôvodnosť a opodstatnenosť sťažnosti na prietah v konaní iného súdu posúdil odlišne od Ústavného súdu, ktorý by rozhodoval v konaní o sťažnosti účastníka súdneho konania na prietahy v konaní alebo odlišne od posúdenia príslušného predsedu súdu, ktorý vybavil sťažnosť podľa §63 ods.1 a §64 ods.1 zákona č.757/2004 Z.z.

Z uvedeného dôvodu, ak sa má posudzovať aktívna legitímácia žalobcu v konaní o náhradu škody spôsobenej prietahom v súdnom konaní, musí byť preukázaná existenciou právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu, ktorým bola sťažnosť oprávnenej osoby na prietahy v konaní kvalifikovaná ako dôvodná.

Žalobca nepreukázal existenciu právne účinného aktu predsedu súdu alebo Ústavného súdu o konštatovaní prietahov vo vyššie uvedenom exekučnom konaní, teda žalobca nepreukázal, že je osobou oprávnenou na uplatnenie tohto nároku, ktorého sa domáhal podaným návrhom - žalobou v tejto veci, preto súd jeho žalobu zamietol.

V dôvodoch tohto rozsudku súd síce cituje aj ust. §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinného po 1.1.2013, teda po podaní návrhu žalobcu na začatie konania, avšak na vyššie uvedenom konštatovaní súdu o nedôvodnosti uplatnenia nároku žalobcu táto skutočnosť nič nemení.

Súd poukazuje na to, že citované ustanovenia zákona o súdoch, ako aj Ústavy SR boli účinné aj v čase, keď vo vyššie uvedenom exekučnom konaní uplynula lehota na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia a súd v tejto zákonnej lehote o žiadosti nerozhodol. Skutočnosť, že aj keď od 1.1.2013 je ustanovenie §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. rozdielne od úpravy účinnej do 31.12.2012, nič to nemení na právnych záveroch odôvodnenia tohto rozsudku. Aj bez novelizácie účinnej v §9 ods.2 zák.č.514/2003 Z.z. účinného od 1.1.2013, by súd z vyššie uvedených dôvodov návrh žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy zamietol z rovnakých dôvodov. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.11.2014 č.k. 25Co/66/2014 vo veci Okresného súdu v Trnave sp.zn. 8C/9/2013 a na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.11.2014 č.k. 6Co/376/2014 vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 6C/695/2012. V uvedených veciach sudy rozhodovali o návrhoch žalobcu proti žalovanému ako v tejto veci a predmetom konania boli návrhy na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na tom istom skutkovom základe s rovnakým právnym odôvodnením.

Podľa §142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca nemal v konaní úspech, žalovaný vznik trov nepreukázal, a preto súd rozhodol, že sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor /§200ea ods.1 O.s.p., §115a ods.2 O.s.p./.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v 3 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie /§205 ods. 3 O.s.p./.